

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Indráčka a JUDr. Jany Záviské v právní věci žalobce **Soukromé gymnázium a Střední zdravotnická škola Havířov, s.r.o.**, IČ 253 67 684, se sídlem K. Světlé 1393/5, Havířov-Podlesí, zastoupeného Mgr. Václavem Žaludem, advokátem se sídlem Praha 1, Platnéřská 191/4, proti žalované **1) Okresní správě sociálního zabezpečení Karviná**, IČ 00006963, se sídlem nám. Budovatelů 1333/31, Karviná, **2) České správě sociálního zabezpečení**, IČ: 00006963 se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti nezákonnému zásahu spočívajícímu ve zrušení hlášení o převodu zaměstnanců a provedení zápisu žalobce do registru zaměstnavatelů,

t a k t o :

I. Určuje se, že zásah žalované 1) spočívající ve zrušení oznámení žalobce o skončení zaměstnání, kterým žalobce dne 4.5.2011 nahlásil žalované 1) skončení zaměstnání zaměstnankyň M. D., B. F., A. O., M. S. a E. R. v souvislosti s přechodem práv a povinností z jejich pracovněprávních vztahů založených mezi nimi a žalobcem na společnost Vyšší odborná škola DAKOL a Střední škola DAKOL, o.p.s., IČ 25353446, a zapsání žalobce jako zaměstnavatele M. D., B. F., A. O., M. S. a E. R. do registru zaměstnavatelů dne 8.11.2013 s účinky od 1.9.1997 dosud, je nezákonný.

II. Určuje se, že zásah žalované 2) spočívající v evidování žalobce v registru zaměstnavatelů jako zaměstnavatele M. D., B. F., A. O., M. S. a E. R. od 8.11.2013 s účinky od 1.9.1997 dosud je nezákonný.

III. Žalované 1) se přikazuje provést výmaz žalobce z registru zaměstnavatelů jako zaměstnavatele M. D., B. F., A. O., M. S. a E. R.

IV. Žalované 2) se přikazuje neevidovat žalobce v registru zaměstnavatelů jako zaměstnavatele M. D., B. F., A. O., M. S. a E. R.

V. Žalovaná 1) je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 1.550,- Kč do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Václava Žaluda, advokáta se sídlem Praha 1, Platnéřská 4.

VI. Žalovaná 2) je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 1.550,- Kč do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Václava Žaluda, advokáta se sídlem Praha 1, Platnéřská 4.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná 1) dne 8.11.2013 zrušila hlášení o převodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů podaných žalobcem, a tím od 8.11.2013 znovu žalobce zavedla do registru zaměstnavatelů, který vede žalovaná 2) se zápisem „od 1.9.1997 dosud“.

[2] Žalobce v žalobě uvedl, že byl do 31.8.2010 právnickou osobou vykonávající činnost střední školy evidované Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a do uvedeného data provozoval Soukromé gymnázium a Střední zdravotnickou školu na ul. Moravská v Havířově-Šumbarku a do uvedeného data působil rovněž jako zaměstnavatel pedagogických a nepedagogických pracovníků na této škole. Dne 4.5.2011 oznámil žalované 1) skončení zaměstnání zaměstnankyň M. D., B. F., A. O., M. S. a E. R. podle § 94 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb., a to k datu 31.8.2010. Právním důvodem skončení zaměstnání uvedených zaměstnankyň byl přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů na Vyšší odbornou školu DAKOL a Střední školu DAKOL, ke kterému došlo ze zákona s účinností od 1.9.2010. Skončení zaměstnání nahlásil žalované 1) prostřednictvím tiskopisu „Oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání)“. K 31.8.2010 došlo k ukončení registrace

žalobce jako zaměstnavatele v registru zaměstnavatelů k datu 31.10.2010, kdy došlo i k odhlášení posledního zaměstnance žalobce. V registru zaměstnavatelů tak došlo k zápisu: „Vznik zaměstnavatele 1.9.1997, zánik zaměstnavatele 31.10.2010“. Po více než dvou letech provedla žalovaná 1) šetření ve věci ukončení pojistných poměrů uvedených zaměstnankyň a oznámením ze dne 29.11.2013 č.j. 48004/068606/13/110/SV informovala žalobce, že neexistuje dostatek relevantních důkazů, které by hlášení o převodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů potvrzovaly. Na základě tohoto zjištění bylo přistoupeno ke zrušení hlášení o převodu, přičemž tento úkon byl fyzicky proveden 8.11.2013. V oznámení je současně uvedeno, že od 8.11.2013 je v registru zaměstnavatelů žalobce opět veden jako zaměstnavatel, a to se zápisem od 1.9.1997 dosud. Nezákonnost zásahu spatřuje v absenci zákonného podkladu pro provedení zásahu a jeho svévlnosti, v absenci hodnocení důkazů předložených žalobcem a nesprávné právní hodnocení přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů. Navrhl určit, že zásah žalované 1) spočívající ve zrušení oznámení žalobce o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání), kterými žalobce dne 4.5.2011 nahlásil žalované 1) skončení zaměstnání zaměstnankyň M. D., B. F., A. O., M. S. a E. R. v souvislosti s přechodem práv a povinností z jejich pracovněprávních poměrů založených mezi nimi a žalobcem na společnost Vyšší odborná škola DAKOL a Střední škola DAKOL, o.p.s., IČ 253 53 446 a navazující zápis žalobce jako zaměstnavatele do registru zaměstnavatelů žalovanou 1) provedený dne 8.11.2013 s účinky od 1.9.1997 dosud je nezákonný a žalované 1) se přikazuje, aby obnovila stav zápisu žalobce v registru zaměstnavatelů do stavu před tímto zásahem a dále uložit žalované 1) povinnost zaplatit náklady řízení do tří dnů od právní moci rozsudku. V případě, že dojde-li soud k závěru, že zásah provedla žalovaná 2), navrhuje, aby soud vydal rozsudek, že se určuje, aby obnovila stav zápisu žalobce v registru zaměstnavatelů do stavu před tímto zásahem, včetně uložení povinnosti zaplatit žalobci náklady řízení.

[3] Obě žalované ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 7.3.2014 uvedly, že na základě zaslání tiskopisu typu akce 6 žalobcem dne 4.5.2011, kterým byl s účinností od 1.9.2010 u zaměstnanců M. D., B. F., A. O., M. S. a E. R. nahlášen převod práv a povinností z pracovněprávních vztahů k novému zaměstnavateli – Vyšší odborná škola DAKOL a Střední škola DAKOL, o.p.s. a následným doručením dne 22.6.2011 odhlášky z registru zaměstnavatelů k 31.10.2010 provedla jejich zadání, čímž došlo k zápisu údajů do registru pojištěnců a do registru zaměstnavatelů, neboť neměla pochybnosti o správnosti údajů. Později však s ohledem na dotazy pojištěnců Mgr. F. a Mgr. S., které požádaly potvrzení o jejich účasti na pojištění si žalovaná 1) vyžádala smlouvu uzavřenou mezi Vyšší odbornou školou DAKOL a Střední školou DAKOL, o.p.s a Soukromým gymnáziem a Střední zdravotnickou školou Havířov, s.r.o. (dále jen Smlouva) včetně příloh a dospěla k závěru, že nebyl důvod k provedení zápisu údajů do registru pojištěnců a registru zaměstnavatelů k 31.10.2010, neboť v bodě 1.4. předložené Smlouvy je konstatováno, že stávající pracovněprávní vztahy budou ukončeny a přebírající škola se zavazuje se zaměstnanci, jejichž seznam je nedílnou součástí této smlouvy a tvoří přílohu 4, uzavřít stejné pracovní nebo obdobné vztahy tak, aby byly zachovány stejné podmínky, které pro ně vyplývají ze vztahů u zanikající školy. Porovnáním předložených dokladů bylo zjištěno, že subjekty předložily rozdílné přílohy 4, resp. jsou zde uvedeni jiní zaměstnanci. U Vyšší odborné školy DAKOL se jednalo o seznam zaměstnanců v členění na pedagogické a nepedagogické v celkovém počtu 14 a Soukromým gymnáziem s.r.o. byla předložena příloha nazvaná stav

zaměstnanců – viz příloha č. 10, která obsahovala 29 jmen v abecedním členění. Žalované navrhy, aby žaloba byla odmítnuta.

[4] Krajský soud vycházel z přípisu žalovaných ze dne 7.3.2014 č.j. 48004/008881/14/110/SV a z připojeného spisu a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[5] Z obsahu předloženého spisu žalované 1) krajský soud zjistil, že jeho součástí je

- tiskopis typ akce 6 – oznámení o nástupu do zaměstnání vyjmenovaných pojištěnkyň v odstavci [2] tohoto rozsudku ze dne 1.9.2010, které bylo předloženo žalované 1. dne 4.5.2011,
- odhláška z registru zaměstnavatelů ze dne 16.6.2011 o obsahu, že Soukromé gymnázium a Střední zdravotnická škola Havířov, s.r.o. zanikla dne 31.10.2010 a právním nástupcem je Vyšší odborná škola DAKOL a Střední škola DAKOL, o.p.s. s prezentačním razítkem žalované 1) dne 22.6.2011,
- korespondence žalované 1) s Mgr. M. S. ve věci jejího pojištění,
- protokol Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj o kontrole ve dnech 28.8., 23.10 a 30.10.2012 u Vyšší odborné školy DAKOL a Střední školy DAKOL, o.p.s. na dodržování pracovněprávních předpisů, především na vznik pracovních poměrů zaměstnanců a případný přechod práv a povinností od zaměstnavatele Soukromé gymnázium a Střední zdravotnická škola Havířov, s.r.o. se závěrem, že skutečnosti, zda v tomto konkrétním případě došlo k převodu činností, části činností, úkolů nebo části úkolů mezi zainteresovanými stranami dle ust. § 338 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, nepřísluší rozhodnout OIP jakožto kontrolnímu orgánu, podle zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce. To přísluší výhradně soudům, neboť pouze příslušný soud je oprávněn projednávat a rozhodovat spory mezi stranami o existenci právních vztahů a o nároku z těchto vztahů vyplývajících; s výsledkem, že kontrolou nebylo zjištěno porušení pracovněprávních předpisů,
- smlouva o povinnosti zanikající školy k výmazu ze školského rejstříku a zajištění žákům a studentům zanikající školy možnosti pokračovat ve vzdělávání ve stejném nebo obdobném oboru vzdělání dle příslušných ustanovení zákona č. 561/2004 Sb., školského zákona, Smlouva budoucí o uzavření pracovněprávních smluv a smluv o studiu, smlouva o součinnosti při uzavření smlouvy o nájmu nebytových prostor, včetně všech příloh. V preambuli (část I) je uvedeno, že tato smlouva je dále uzavírána v úmyslu navázat na činnost zanikající školy, a to jednak nabídkou oborů vzdělání v rozsahu, jež nabízela zanikající škola, jednak umístěním školy ve stávajících nebytových prostorách zanikající školy a využitím veškerého aparátu školy, a tím umožnit stávajícím studentům a žákům, jakož i pedagogickým i nepedagogickým pracovníkům nerušené a navazující pokračování ve studiu a výkonu práce za stejných či obdobných podmínek jako u zanikající školy. V části II. uvedené smlouvy, bodu 1.4. – povinnost přebírající školy k uzavření pracovněprávních smluv je uvedeno, že „přebírající škola se zavazuje po právní moci rozhodnutí příslušného správního úřadu o vyhovění žádosti přebírající školy o zápis oborů zanikající školy uvedených v příloze č. 1 této smlouvy uzavřít se všemi pedagogickými i nepedagogickými zaměstnanci zanikající školy, jejichž seznam je nedílnou součástí této smlouvy a tvoří

přílohu č. 4 této smlouvy, pracovní smlouvy, smlouvy o provedení práce či smlouvy o pracovní činnosti (dále jen „pracovněprávní smlouvy“), a to v podobě, jak je uvedeno v příloze č. 5 této smlouvy, která je její nedílnou součástí, přičemž v těchto pracovně právních smlouvách budou mít zachovány stejné podmínky včetně mzdových, které pro ně vyplývají z pracovně právních smluv u zanikající školy. Přebírající škola se zavazuje pracovněprávními smlouvami dle předchozího odstavce, zajistit zaměstnancům nerušený a plynulý přechod zaměstnanců zanikající školy k přebírající škole jako novému zaměstnavateli“,

- z výpisu z rejstříku škol a školských zařízení ze dne 17.9.2013, že právnická osoba Vyšší odborná škola DAKOL a Střední škola DAKOL, o.p.s. vykonává k 1.9.2009 činnost škol: 1. střední škola v oboru zámečnická práce a údržba, tesařské a truhlářské práce – truhlářské práce ve stavebnictví, dřevařské práce, malířské, lakýrnické a natěračské práce, zednické, železobetonářské práce, ekonomika a podnikání, management strojírenství, hotelnictví a turismus, hotelnictví, stravovací a ubytovací služby, kuchařské práce, prodavačské práce, masér sportovní a rekondiční, právě ve zdravotnických a sociálních zařízeních - provozní práce, 2. vyšší odborná škola v oboru podnikatel pro obchod a služby, obchodně-podnikatelská činnost. K 1.9.2010 vykonává činnost těchto škol: 1. Střední škola v oboru vzdělání zámečnické práce a údržba, strojírenské práce, tesařské a truhlářské práce – truhlářské práce ve stavebnictví, malířské a natěračské práce, zednické práce, ošetřovatel, ekonomika a podnikání, hotelnictví a turismus, hotelnictví, stravovací a ubytovací služby, kuchařské práce, prodavačské práce, masér sportovní a rekondiční, provozní služby, sociální péče – pečovatelská činnost, gymnázium všeobecné, gymnázium, 2. Vyšší odborná škola v oboru podnikatel pro obchod a služby, obchodně podnikatelská činnost,
- ze smluv o nájmu nebytových prostor, a to ze dne 21.11.2002 uzavřenou mezi Statutárním městem Havířov a Soukromým gymnáziem a Střední zdravotnickou školou – Havířov, s.r.o. k objektu č.p. 539 na pozemkové parcele č. 2105/694, v k.ú. Šumbark a ze dne 13.7.2010 mezi Statutárním městem Havířov a Vyšší odbornou školou DAKOL a Střední školou DAKOL, o.p.s k objektu č.p. 539 na pozemkové parcele č. 2105/694, v k.ú. Šumbark s využitím pro školu,
- seznam zaměstnanců Soukromého gymnázia a Střední zdravotnické školy Havířov, s.r.o. o celkovém počtu 29, mezi nimiž jsou uvedeni i zaměstnanci vyjmenovaní v odst. [2] tohoto rozsudku.

[6] Podle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

[7] S ohledem na nerozhodnost žalobce, zda nezákonně zasahujícím orgánem byla Okresní správa sociálního zabezpečení v Karviné či Česká správa sociálního zabezpečení, či oba, soud nejdříve vyhodnotil otázku pasivní legitimace.

[8] Dle ust. § 85 odst. 1 písm. d), e) zákona č. č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, Česká správa sociálního zabezpečení vede registr pojištěnců, jde-li o zaměstnané osoby a osoby samostatně výdělečně činné a vede registr zaměstnavatelů zaměstnávajících zaměstnané osoby.

[9] Dle ust. § 122 odst. 2 písm. a) zákona o nemocenském pojištění Česká správa sociálního zabezpečení je správcem registrů pojištěnců, jde-li o zaměstnané osoby a osoby samostatně výdělečně činné a rovněž Česká správa sociálního zabezpečení je dle ust. § 123 odst. 2 písm. a) cit. zákona správcem registru zaměstnavatelů, jde-li o zaměstnavatele zaměstnaných osob.

[10] Jestliže s odvoláním na výše citovaná právní ustanovení je Česká správa sociálního zabezpečení správcem registru, pak bezesporu je i orgánem odpovídajícím za údaje vyznačené v registru, a proto je v dané věci pasivně legitimovaná.

[11] Na druhé straně je to však okresní správa sociálního zabezpečení, která bezprostředně činí zásahy do dat vedených v registrech, což žalovaná 1) sama ve svém vyjádření k žalobě nezpochybnila. Ač zákon o nemocenském pojištění nemá ustanovení, která by přímo ukládala okresním správám sociálního zabezpečení činit zásahy do registrů, lze k takovému závěru dojít s odkazem na ustanovení § 122 odst. 1 písm. b) zákona o nemocenském pojištění, dle kterého registr pojištěnců slouží okresním správám sociálního zabezpečení k provádění pojištění, a pokud se týká registru zaměstnavatelů, pak dle ust. § 123 odst. 1 cit. zákona slouží orgánům nemocenského pojištění k provádění pojištění, k plnění úkolů vyplývajících pro ně z práva Evropského společenství a z mezinárodních smluv a ke kontrole plnění povinností zaměstnavatelů ve věcech pojištění. Vzhledem k uvedenému je pasivně legitimována v dané věci i žalovaná 1., která je oprávněna přímo do údajů v registrech zasahovat.

[12] Účelem ochrany podle zákonného ustanovení citovaného v odstavci [6] tohoto rozsudku je zamezení nezákonného jednání správního orgánu v takových případech, kdy se nejedná o rozhodnutí, vůči kterému lze brojit jiným způsobem a postižená osoba nemá povinnost zmíněné jednání správního orgánu snášet. Z tohoto zákonného ustanovení vyplývá, že zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu není rozhodnutí správního orgánu. Pojem rozhodnutí uvedeným v ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. se rozumí úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti účastníků řízení. K rozdílu mezi zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu a rozhodnutím správního orgánu se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 3Aps 4/2011 tak, že se musí jednat o faktický úkon správního orgánu, z něhož vzniká žalobci újma, navíc tento úkon musí být učiněn mimo správní řízení, neboť jinak by se mohl žalobce domáhat ochrany svých práv v rámci žaloby proti vydanému správnímu rozhodnutí a nebyly by splněny podmínky přípustnosti žaloby podle ust. § 85 s.ř.s. Pojem zásah, pokyn nebo donucení správního orgánu ani soudní řád správní ani jiný právní předpis nedefinuje. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu jde o úkony neformální, pro které mohou a nemusí být stanovena pravidla, např. faktické pokyny, bezprostřední zásahy, zajišťovací úkony atd., tedy obecně úkony, které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto jsou závazné pro osoby vůči nimž směřují, a ty jsou povinni na

jejich základě něco konat, nějaké činnosti se zdržet nebo nějaké jednání strpět, a to na základě jak písemného, tak i faktického pokynu či příkazu (srov. rozsudek NSS sp. zn. 2As 17/2003). V povaze zásahu správního orgánu se rozšířený senát Nejvyššího správního soudu usnesením sp. zn. 7Aps 3/2008 publikovaném pod číslem 2206/2011 Sb. k rozhodnutí NSS vyjádřil tak, že zásahová žaloba chrání proti jakýmkoliv jiným aktům či úkonům veřejné správy směřujícím proti jednotlivci, které jsou způsobilé zasáhnout sféru jeho práv a povinností, a které nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení.

[13] Při věcném posouzení žaloby soud vyšel z rozsudku Nejvyššího správního soudu publikovaného pod č. 603/2005 Sb. NSS, ve kterém Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že ochrana podle § 82 a nasl. s.ř.s. je důvodná tehdy, jsou-li, a to kumulativně, splněny podmínky: žalobce musí být **přímo** (1.podmínka) **zkrácen na svých právech** (2.podmínka) **nezákonným** (3.podmínka) **zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, která nejsou rozhodnutím** (4.podmínka) a **byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo** (5.podmínka), **přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování zásahu** (6.podmínka). V dané věci úkon správního orgánu spočívající ve zrušení hlášení o převodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů podaných žalobcem a současně znovuzapsáním žalobce do registru zaměstnavatelů od 8.11.2013 nutno hodnotit jako zásah, nikoliv správní rozhodnutí (splnění podmínky 4.), tento zásah byl učiněn přímo vůči žalobci (splnění 5. podmínky).

[14] Pokynem žalované 1. došlo dne 8.11.2013 (po dvou letech) ke zrušení hlášení o převodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů podaných žalobcem dne 4.5.2011, a tím od 8.11.2013 znovu žalobce žalovaná 1. zavedla do registru zaměstnavatelů, který vede žalovaná 2. se zápisem „od 1.9.1997 dosud“ z důvodu, že tento nebyl oprávněn podat oznámení o nástupu/skončení zaměstnání - typ akce 6 a zavázat tak k plnění úkolů na úseku pojištění vůči žalované 1. jiný subjekt. Pro vyhodnocení, zda tento zásah byl nezákonný či učiněn v souladu se zákonem, soud musel nejdříve jako předběžnou otázku vyřešit, zda došlo nebo nedošlo k převodu zaměstnanců v souladu s ust. § 338 odst. 2 zákoníku práce, tedy, zda došlo k přechodu práv a povinností z uzavřené Smlouvy mezi žalobcem a Vyšší odbornou školou DAKOL a Střední školou DAKOL, o.p.s., a dospěl k závěru, že k přechodu práv a povinností z uzavřené Smlouvy mezi uvedenými subjekty, došlo. K ustanovení § 338 zákoníku práce je nutno zdůraznit, že toto ustanovení slouží k ochraně zaměstnanců, spočívající především v uskutečnění automatického přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů z převodce na nabyvatele tak, aby byla zachována existence pracovněprávního vztahu. Citované ustanovení zákoníku práce je implementací čl.1 Směrnice 2001/23/ES, jenž sice pracuje s pojmem „převod hospodářské jednotky“, avšak tento lze srovnat dle české právní úpravy s pojmem zaměstnavatel, přičemž podstatným znakem je činnost, která je vykonávána na dobu neurčitou, útvarem zaměstnanců a hmotných i nehmotných prostředků sloužících k výkonu určité činnosti. K přechodu hospodářské jednotky dojde tehdy, pokud je zachována i u nového zaměstnavatele její totožnost (srovnej např. rozsudek Soudního dvora EU ze dne 26.5.2005 ve věci C-478/03, Celtec Ltd v. John Astley a další, celex č. 62003CJ0478, rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 18. 3. 1986 ve věci 24/85, Jozef Maria Antonius Spijkers v. Gebroeders Benedik

Abattoir CV and Alfred Benedik en Zonen BV, celex č. 61985CJ0024, rozsudek č. C-392/92 ve věci Christel Schmidt vs. Spar – und Leihkasse der früheren Ämter Bordesholm, Kiel und Cronshagen, celex č. 61992J0392, <http://eur-lex.europa.eu/>).

V souzené věci je rozhodující skutečnost, že došlo k přechodu veškeré činnosti z žalobce na školu DAKOL, neboť tato na základě Smlouvy nově od 1.9.2010 do své výuky zahrnula obory, jejíž výuku zajišťoval žalobce, a to ošetřovatel, sociální péče – pečovatelská činnost, gymnázium všeobecné a gymnázium včetně všech žáků, včetně všech zaměstnanců a včetně i budovy. Nebylo vůbec podstatné, že pojištěnkyně vyjmenované v odstavci [2] tohoto rozsudku čerpaly v době uzavření Smlouvy a přechodu činnosti od žalobce na nabyvatele mateřskou nebo rodičovskou dovolenou. I po dobu čerpání mateřské nebo rodičovské dovolené trvá pracovní poměr, nebyl-li dohodou ukončen, a proto i na tyto zaměstnance se vztahuje ochranné ustanovení § 338 odst. 2 zákoníku práce (Podle ustanovení § 338 odst. 2 zákoníku práce, ve znění k 24.6.2010, *dochází-li k převodu činnosti zaměstnavatele nebo části činnosti zaměstnavatele nebo k převodu úkolů zaměstnavatele anebo jejich části k jinému zaměstnavateli, přecházejí práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů v plném rozsahu na přejímajícího zaměstnavatele. Za úkoly nebo činnost zaměstnavatele se pro tyto účely považují zejména úkoly související se zajištěním výroby nebo poskytováním služeb a obdobná činnost podle zvláštních právních předpisů, které právnická nebo fyzická osoba provádí v zařízeních určených pro tyto činnosti nebo na místech obvyklých pro jejich výkon pod vlastním jménem a na vlastní odpovědnost. Za přejímajícího zaměstnavatele se bez ohledu na právní důvod převodu a na to, zda dochází k převodu vlastnických práv, považuje právnická nebo fyzická osoba, která je způsobilá jako zaměstnavatel /§ 7 až 10/ pokračovat v plnění úkolů nebo činností dosavadního zaměstnavatele nebo v činnosti obdobného druhu*).

[15] Krajský soud na tomto místě již jen opakuje, že převzetím školní výuky v plném rozsahu subjektem Vyšší odborná škola DAKOL a Střední škola DAKOL, o.p.s. od žalobce, s využitím aparátu školy, studentů i budovy došlo v plném rozsahu i k přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů ke všem zaměstnancům, tedy i těm, které čerpaly mateřskou nebo rodičovskou dovolenou. Jestliže za této situace žalovaná 1. zrušila žalobcovo hlášení ze dne 4.5.2011 a znovu jej zapsala do registru zaměstnavatelů žalované 2., pak tento zásah byl nezákonný (splnění podmínky 3. a 6.) a žalobce tak byl přímo (splnění podmínky 1.) na svých právech zkrácen.

[16] Protože bylo splněno všech 6. podmínek a dle zákona o nemocenském pojištění není přípustný proti zapsání do registru žádný opravný prostředek, soud jak výše uvedeno, žalobu věcně projednal.

[17] Žalobce vymezil svůj petit tak, že požadoval vyslovení, že zásah žalované 1. a 2. (nebo pouze žalované 1. nebo pouze žalované 2.) spočívající ve zrušení oznámení žalobce o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání), kterými žalobce dne 4.5.2011 nahlásil žalované č. 1. skončení zaměstnání zaměstnankyň M. D., B. F., A. O., M. S. a E. R. v souvislosti s přechodem práv a povinností z jejich pracovněprávních poměrů založených mezi nimi a žalobcem na společnost Vyšší odborná škola DAKOL a Střední škola DAKOL, o.p.s., IČ 253 53 446 a navazující zápis žalobce jako zaměstnavatele do registru zaměstnavatelů žalovanou č. 1. nebo

žalovanou 2. provedený dne 8.11.2013 s účinky od 1.9.1997 dosud je nezákonný a žalované č. 1. nebo žalované č. 2. se přikazuje, aby obnovila stav zápisu žalobce v registru zaměstnavatelů do stavu před tímto zásahem.

[18] K otázce petitu soud nejdříve poukazuje na novelu soudního řádu správního zákonem č. 303/2011 Sb., která umožňuje soudu vydat kromě výroku určovacího, jímž soud pouze určuje, že zásah byl nezákonný, též výrok na plnění (přikazují či zakazující). Ustanovení § 87 odst. 2 věta první s.ř.s. zní: *soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.* S odkazem na právě uvedené soud v předmětné věci vydal jak výrok určovací tak i výrok na plnění.

[19] Soud odkazuje na odstavce [14a15] tohoto rozsudku, kde odůvodnil svou úvahu o nezákonnosti zásahu, a protože do dne rozhodnutí soudu nedošlo k ukončení zásahu vyslovil, že tento je nezákonný. V této souvislosti dále soud odkazuje na ustanovení § 57 správního řádu, a to odst. 1 písm. c) dle kterého správní orgán si může učinit sám úsudek o otázce, o které ji nepřísluší rozhodovat, jestliže vydání rozhodnutí závisí na jejím řešení. Dle citovaného ustanovení nelze učinit úsudek toliko o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu. Žalované správní orgány tak byly oprávněny postupovat dle tohoto ustanovení a spornou otázku, zda došlo nebo nedošlo k situaci, která by měla za následek převod zaměstnanců v souladu s ustanovením § 338 odst. 2 zákoníku práce, posoudit.

[20] Za této situace krajský soud žalobě podle § 87 odst. 2 s.ř.s. zcela vyhověl a rozhodl tak, jak uvedeno ve výrocích I. až IV. tohoto rozsudku.

[21] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého procesně úspěšný účastník má právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalobci vznikly náklady s právním zastoupením. Advokátovi, který dle spisu provedl jen jeden úkon, a to převzetí věci a přípravu zastoupení byla přiznána odměna za jeden úkon právní služby dle ust. § 11 odst. 1 písm. a, § 9 odst. 3 písm. d) v návaznosti na ust. § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění v částce 3.100,- Kč. K zaplacení této částky byly zavázány obě žalované, každá v padesáti procentní výši, jak uvedeno ve výrocích V a VI. tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů

vyžadováno pro výkon advokacie.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 21. července 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu